

[Finansministeren]

Det andet spørgsmål, som hr. Palle Simonsen beskæftigede sig med, drejede sig om væksten i statens udgifter, og her tror jeg, at det er vigtigt at slå fast, at den reelle vækst fra 1981 til 1982 på alt det, som vi kan kalde de traditionelle serviceområder, har holdt sig på ca. 2 pct., endda i underkanten af 2 pct., mens de udgifter, der drejer sig om strukturforbedringer, altså de foranstaltninger, der vil forbedre grundlaget for udviklingen i dansk økonomi i de kommende år, som f.eks. energibesparende foranstaltninger, investeringer i energiforsyning, teknologisk service, erhvervsfremmeforanstaltninger, erhvervstilskud osv., stiger med 12 pct. De strukturforbedrende udgifter stiger med 6 gange så meget som udgiftsstigningen på de almindelige serviceområder.

Jeg vil gerne sige, at denne forskel – og jeg understreger denne forskel – er i nøje overensstemmelse med regeringens tostrengede udgiftspolitik gående ud på, at man skal holde igen på de almindelige udgiftsområder for at få de flest mulige midler tilovers til det, der kan fremme grundlaget for den økonomiske udvikling. Derfor vil jeg også sige, at man bør ikke beklage så meget, at udgifterne til strukturforbedringer er steget stærkt, for det er som sagt udgifter, der forbedrer grundlaget for dansk økonomi, og det gør ikke noget, at disse forbedringer fremskynedes, sådan som det f.eks. er sket med fremrykningen af gavnlige offentlige investeringer. Men regeringen er enig i, at niveauet for de samlede stigninger er for højt, og at det er nødvendigt at begrænse stigningen i de offentlige udgifter i de kommende år; det er også baggrunden for regeringens beslutning om at indføre et loft over merudgifterne i resten af 1982 og i 1983.

Specielt med hensyn til kommunerne synes jeg, der kan være grund til at gøre udtrykkeligt opmærksom på, at statens henstilling til kommunerne om den reelle vækst i de rammebelagte udgifter gik ud på en vækst på 2 pct. fra 1980 til 1981, og de foreløbige regnskabstal fra kommunerne tyder på, at væksten i kommunerne ikke bliver 2 pct., men ½ pct. fra 1980 til 1981. Det synes jeg er et bemærkelsesværdigt resultat af kommunernes anstrengelser og de bidrag, som staten også har ydet i den forbindelse.

Endelig synes jeg også, der kan være grund til at hæfte sig ved den fortsatte af-

dæmpning af personaleforbruget i den offentlige sektor fra en vækst på ca. 5 pct. i 1981 til en vækst på omkring 3 pct. i 1982.

Den tredje ting, jeg skal beskæftige mig med af dem, hr. Palle Simonsen rejste, var en påstand om, at regeringen ikke som lovet ville drøfte udgiftspolitikken med finansudvalget, og her kan jeg trøste hr. Palle Simonsen ved at sige, at det er fuldstændig urigtigt; det har hele tiden været forudsat, at drøftelserne skulle finde sted på grundlag af budgetredegerelsen. Det har jeg foreslået finansudvalget, og jeg har forstået, at finansudvalget var fornøjet med det. Budgetredegerelsen er jo først omdelt i dag, og samtidig med at finansudvalget har modtaget den, har jeg sagt, at jeg selvfølgelig er rede til fortsat at drøfte udgiftspolitikken med finansudvalget.

En del af de bemærkninger, jeg her har gjort til hr. Palle Simonsen, omfatter også nogle af de spørgsmål, som hr. Ellemann-Jensen har rejst, men jeg vil gerne derudover gøre nogle bemærkninger i anledning af hr. Ellemann-Jensens synspunkter.

Hr. Ellemann-Jensen startede med at kritisere, at budgetredegerelsen først er kommet i dag, og dertil vil jeg gerne sige, at det hele tiden har været meddelt, at budgetredegerelsen ville komme inden udgangen af maj; det tidspunkt har været fastlagt, længe inden denne debat var berammet, og derfor mener jeg, at kritikken er helt uberettiget.

I øvrigt forekom det mig, at hr. Ellemann-Jensen udtalte sig, som om budgetredegerelsens eneste tænkelige funktion var at danne underlag for hr. Ellemann-Jensens polemiske bemærkninger under denne debat, og dertil må jeg sige, at heldigvis tjener budgetredegerelsen et væsentlig fornuftigere og bredere formål, bl.a. drøftelser i finansudvalget.

Så angreb hr. Ellemann-Jensen min kronik i Aktuelt i dag. Hr. Ellemann-Jensen konkretiserede ikke sin kritik, og derfor skal jeg indskrænke mig til at sige, at hr. Ellemann-Jensen næppe vil kunne finde faktiske oplysninger i kronikken, som han ikke kan genfinde i budgetredegerelsens centrale kapitel om samfundsøkonomien. Men jeg forstår godt, at hr. Ellemann-Jensen er irriteret over at skulle læse, at regeringens økonomiske politik har virket, at vi har fået en væsentlig forbedring på vare- og tjenestebalancen og en kraftig forbedring af vores konkurrenceevne,